

ת"פ 46231/05/12 - מדינת ישראל נגד ד ק

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 46231-05-12 מדינת ישראל נ' ק ת"פ 60070-07-12 ת"פ 22186-06-11 ת"פ 17362-01-12 ת"פ
47115-10-12 2077-05-12 ת"פ

22 נובמבר 2016

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם ד ק

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונן גינגולד

הנאשם וב"כ עו"ד מסטרמן

גזר דין

רקע.

עניינו של הנאשם הובא לפני לראשונה במסגרת תיק פלילי 22186-06-11. בהמשך הודה הנאשם בעובדות שבחמישה תיקים נוספים במה שמכונה במקומותינו - "צירוף תיקים", והכל כפי שיפורט להלן.

בדין שהתקיים לפני ביום 11.12.12 הודיעה המאשימה על הגשת כתב אישום מתוקן בתיק 22186-06-11. הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן וכן בעובדות שני כתבי אישום נשוא שני תיקים מצורפים, אולם לא הגיעו לידי הסכמה עונשית. הנאשם הודה בעובדות שלושת כתבי האישום והורשע, על סמך הודאתו, באישומים ובעבירות כדלקמן:

ת.פ. 22186-06-11:

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 7.3.11, סמוך לשעה 14:26, בתחנת המשטרה הישנה ברחוב ז'בוטינסקי בראשון לציון (להלן- "התחנה הישנה") נכנס הנאשם דרך פרצה בגדר, ניגש אל מדחס מזגן שהיה במקום וניסה לפרק ממנו צינור. באותן נסיבות הגיעו למקום השוטר יניב סעדה והפקח שי חסין אשר תפסו את הנאשם.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו באישום זה, בעבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן- "חוק העונשין") ובעבירה של ניסיון גניבה לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השני המתוקן, ביום 4.3.11, סמוך לשעה 12:50, בתחנה הישנה, נכנס הנאשם דרך פרצה בגדר וזאת בכוונה לבצע גניבה. באותן נסיבות הגיע למקום הפקח רמי גלאם אשר תפס את הנאשם.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו באישום זה, בעבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.

ת.פ. 17362-01-12:

על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.8.11, בשעה 13:27 או בסמוך לכך, הסיג הנאשם גבול בכך שנכנס לחנות הרהיטים "רהיטי גבעת חמד" המצויה ברחוב לוינסקי פינת הר ציון בעיר תל אביב, ושבאותה העת היתה מצויה בשיפוצים ומוקפת בברזנט לבן, וזאת בכדי להקניט את בעל הנכס או לעבור בו עבירה. באותן הנסיבות, גרם הנאשם במקום להיזק במזיד בשווי של אלפי שקלים וזאת בשעה שתלש מתקרת המקום כבלי נחושת של חשמל שהינם חוטי חשמל המצופים גומי ירוק. הנאשם גנב מהמקום ארבע חבילות של כבלים אשר שווים המוערך הוא ₪ 2,400, וזאת כאשר נטל אותם מהמקום, ללא הסכמת הבעלים, במרמה ובלי זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול אותם מבעליו שלילת קבע.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו באישום זה, בעבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין, בעבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין ובעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ת.פ. 2077-05-12:

על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.8.11, בשעה 16:52 או בסמוך לכך, ברחוב דרך סלמה 156 בתל אביב, בבית ספר שורשים, הרס הנאשם נכס במזיד ושלא כדין בכך שתלש את צינורות המזגן.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו באישום זה, בעבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

בדין שהתקיים לפני ביום 17.3.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות שלושה כתבי אישום נוספים וכי הסכימו שבטרם גזירת עונשו יופנה הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. כמו כן הודיעו כי לא הגיעו לכדי הסכמה עונשית כוללת אולם הסכימו כי בין הרכיבים של מאסר על תנאי ייכלל מאסר על תנאי לפיו התנאי יהיה שהנאשם לא יעבור עבירה של איומים. בא כוח הנאשם ביקש כי תישמר זכותו לטעון לסייג לאחריות פלילית מחמת מחלת נפש בכפוף לחוות דעת פסיכיאטרית שתוגש מטעמו. הנאשם הודה בעובדות שלושה כתבי אישום נוספים והורשע, על סמך הודאתו, באישומים ובעבירות כדלקמן:

ת.פ. 46231-05-12:

על פי עובדות האישום הראשון המתוקן, ביום 27.6.11, בשעה 11:00 או בסמוך לכך, קפץ הנאשם מעל שער הכניסה לבית ברחוב המייסדים 2 בראשון לציון שבבעלות הגב' ציונה לוין (להלן- "הבית") ונכנס לחצר הבית. בהמשך לאמור, משהבחין נכדה של בעלת הבית, אמיר לוין, במעשיו של הנאשם, הזעיק למקום משטרה.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו באישום זה, בעבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השני, כיומיים עובר למועד הרלבנטי לאישום הראשון, בשעה שאינה ידועה במדויק, נכנס הנאשם לחצר הבית. באותן הנסיבות, נטל הנאשם מחצר הבית עגלת ברזל בעלת 2 גלגלים וכבל חשמל (להלן- "הרכוש") ויצא מן החצר כשהוא נושא עמו את הרכוש.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו באישום זה, בעבירה של הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין ובעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ת.פ. 60070-07-11:

על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.6.11 בשעות הצהריים, התפרץ הנאשם למקלט בבניין מגורים ברחוב האחים סמילצ'נסקי 31 בראשון לציון (להלן- "המקלט") בכוונה לבצע גניבה או פשע, בכך שפתח את חלון המקלט ונכנס דרכו למקלט. ביום 2.6.11 בשעות הצהריים, התפרץ הנאשם למקלט פעם נוספת בכוונה לבצע גניבה או פשע, בכך ששבר את מנעול דלת המקלט, פתח את הדלת ונכנס למקלט. בנסיבות אלה, גנב הנאשם רכוש בשווי של כ- 30,000 ₪ השייך למיכאל מכתובי: שני מכשירי דיסק תוצרת בוש, שני מכשירי "קונגו" תוצרת בוש, קומפרסור דיזל, שתי מברגות, עשר חבילות של כבלי חשמל, שני רובי סיכות, רתכת ידנית ניידת, שהינם רכוש הבעלים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הרכוש מבעליו שלילת קבע.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו באישום זה, בעבירה של התפרצות לבניין שאינו מגורים לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין ובעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ת.פ 47115-10-12:

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 6.4.12, בשעה 11:00 או בסמוך לכך, ברחוב חב"ד בסמוך לבית הספר "שובו" בראשון לציון, החזיק הנאשם בידו הימנית, שלא למטרה כשרה, בסכין קומנדו ונופף בה מעלה ומטה.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו באישום זה, בעבירה של החזקת סכין למטרה שאינה כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השני, ביום 6.4.12, בעקבות האירועים המתוארים באישום הראשון, הובא הנאשם לחקירה בתחנת המשטרה. בנסיבות האמורות, שוחרר הנאשם על ידי פקד ליאור גרנט ונאסר עליו לצאת מביתו ברחוב רש"י 34 בראשון לציון (להלן- "הבית") למשך 5 ימים (להלן- "ההוראה החוקית"). בהמשך, ביום 7.4.12 בשעה 18:31 או בסמוך לכך, בחצר האחורית של הבית, הבחין השוטרי מרט גרינברג (להלן- "השוטר גרינברג") בנאשם. בהמשך לאמור, עת נוצר קשר עין בין הנאשם לבין השוטרי גרינברג, פתח הנאשם במנוסה והשוטרי גרינברג דלק בעקבותיו תוך שהוא קורא לעברו "משטרה בוא לפה". הנאשם רץ במדרגות בניין מגוריו, נכנס לביתו ונעל אחריו את דלת הכניסה. מיד לאחר מכן, עת נכנס השוטרי גרינברג לביתו של הנאשם הבחין כי הלה מתנשף ומזיע. בהמשך לאמור, במהלך הנסיעה בניידת ברחוב יהודה הלוי אמר הנאשם לשוטרי גרינברג: "הנה הבית שלך, אתה גר פה, לא?" והצביע על אחד הבתים שברחוב. כשהשיב השוטרי גרינברג כי אינו מתגורר ברחוב זה, ענה הנאשם: "אל תדאג אני אברר איפה אתה גר". בהמשך, בתחנת המשטרה, אמר הנאשם לשוטרי גרינברג: "אל תדאג. אנחנו עוד ניפגש. הר עם הר לא ניפגש אבל אדם עם אדם כן", וכן אמר לו: "זוכר, ראית אותי ליד תחנת הדלק? איך ההונדה שלך? מבסוט ממנה? 125 כוחות סוס? איך היא נוסעת?".

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו באישום זה, בעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין ובעבירה של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

תסקירי שירות המבחן.

שירות המבחן נדרש לעניינו של הנאשם פעמים מספר ערך מספר תסקירים. מהתסקירים עולה כי הנאשם, כיום כבן 24, רווק המתגורר עם משפחתו, אינו עובד לאורך השנים, בעל רקע פסיכיאטרי והתמכרותי מאז גיל 14. בתסקיר הראשון, מיום 25.5.2014, דיווח שירות המבחן כי הנאשם סירב לשתף פעולה בהליך שיקומי ולמלא אחר הוראות הגורמים הרפואיים, וכי בשיחה שקיים שנוהלה עמו היה נתון להשפעת סמים. שירות המבחן העריך כי התמכרותו מסלימה את מצבו ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות נוספות וכי אביו של הנאשם, אשר מתפקד כמטפל עיקרי שלו, נמצא במצוקה עקב הקושי לפקח על הנאשם ולגייסו לשתף פעולה עם גורמי בריאות הנפש. שירות המבחן ציין כי מצבו הנפשי של הנאשם אינו מאוזן ואינו מטופל וכי הוא משתמש באופן פעיל בסמי רחוב ועל כן אין שירות המבחן יכול לבוא בהמלצה

שיקומית כחלופה מפחיתת סיכון. שירות המבחן המליץ על הפניית הנאשם לאבחון פסיכיאטרי פעם נוספת. מהתסקיר שהתקבל ביום 8.9.14 עלה כי במהלך התקופה מאז התסקיר הקודם הנאשם אושפז במרכז לבריאות הנפש, שוחרר להמשך טיפול אמבולטורי שאליו לא הגיע. הנאשם תיאר שימוש מאסיבי בסמים, שיטוט ברחובות בקרב חברה שולית ועבריינית וחיפוש אחר עבודות מזדמנות במטרה להשיג כסף לצריכת סמים. הנאשם מסר כי הוא מעוניין לעבור תהליך של גמילה מאחר שנדרש לכך מצד אביו אולם שירות המבחן לא התרשם כי הוא מונע ממוטיבציה פנימית ורצון לשינוי באורח חייו. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה שיקומית והמליץ על ענישה קונקרטית שתסייע לעצירת התדרדרותו והפחתת סיכון אפשרי במצבו. מהתסקיר שהתקבל ביום 8.5.16 עולה כי בדומה למפגשים קודמים עם הנאשם התקשה שירות המבחן לערוך עמו שיחה מעמיקה אודות מצבו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע נכונות לטיפול בשל חששו מפני ההליך המשפטי ואולם ספק אם ביכולתו להתחייב ולהשתלב במסגרת טיפולית תואמת צרכיו. שירות המבחן הפנה את הנאשם לראיון קבלה במסגרת "קריית שלמה" המיועדת לאנשים הסובלים ממחלה נפשית לצד התמכרות לסמים. על כן, התבקשה דחייה על מנת לבחון האפשרות כי הנאשם ישתלב בטיפול התואם את מצבו. מהתסקיר שהתקבל ביום 23.8.16 עולה כי אביו של הנאשם לא יכול היה לסייע לקדם את שילובו של הנאשם בהליך טיפולי בשל קשיים רפואיים וכלכליים עימם הוא מתמודד. שירות המבחן ניסה לגייס גורם משפחתי אחר אולם ללא הצלחה. בסופו של תסקיר ציין שירות המבחן כי על פי התרשמותו הנאשם מתמודד עם ריבוי קשיים ונעדר כוחות לקדם את השתלבותו בטיפול, אינו עצמאי בתפקודו, ואביו מתקשה לקדם הליך זה. שירות המבחן סבור כי בעיתוי הנוכחי הנאשם נעדר כוחות, מודעות ויכולת להתמודד עם הנדרש במסגרת טיפולית אינטנסיבית וממושכת כקהילה טיפולי. על כן, אין באפשרותו של שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית שיקומית חלופית במסגרת הקהילה העשויה להפחית את הסיכון במצבו של הנאשם.

חוות הדעת הפסיכיאטריות.

ההליכים בתיקיו השונים של הנאשם ובעניינו נמשכו זמן רב, במשך כארבע שנים. במהלך תקופה זו, הופנה הנאשם מספר פעמים לקבלת חוות דעת פסיכיאטריות בעניינו. חוות הדעת השונות מגלות מצבו הקשה של הנאשם הסובל ומאובחן כחולה במחלת הסכיזופרניה כמו גם הפרעות אישיות שונות ובנוסף לכך, התמכר מגיל צעיר לסמים קשים לרבות סמי רחוב. ראוי לציין כי הנאשם אושפז מספר פעמים אשפוזים פסיכיאטרים, עת האשפוז הראשון היה בהיותו נער עת שהה בבית סוהר אופק בשנת 2008. עוד יש לציין כי עיון בחוות הדעת השונות מגלה כי בעניין אחד הייתה מחלוקת בין הפסיכיאטרים אשר בדקו הנאשם והכוונה לבדיקה במסגרת כתב האישום בתיק פלילי 46231-05-12. על פי חוות דעת אחת מיום 10.8.14 נקבע כי בעת ביצוע העבירות, דהיינו יוני 2011, לא היה הנאשם בר אחריות פלילית משום מחלת הנפש, ואילו בחוות דעת מאוחרת יותר מיום 24.2.16 נקבע על ידי פסיכיאטר אחר כי היה הנאשם בר אחריות פלילית. אין ספק כי תמונת המצב העולה מחוות הדעת השונות מגלה נסיבות אומללות ועגומות של הנאשם.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש.

באת כוח המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 9 עד 24 חודשי מאסר בפועל, וכי העונש הראוי לנאשם בהתחשב במספר העבירות, בעובדה כי בוצעו בפרקי זמן קצרים ומתוך תעוזה ותוך פגיעה בערכים חברתיים מוגנים צריך שיעמוד ברף העליון של מאסר בפועל לצד ענישה נלווית במטרה להרתיע את הנאשם מלבצע עבירות דומות בעתיד. באשר למתחמי הענישה לכל עבירה טענה באת כוח המאשימה כי מתחם

הענישה ההולם את העבירה של החזקת סכין נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות עד למספר חודשי מאסר בפועל, כי מתחם העונש ההולם את העבירה של התפרצות לבנין נע בין 9-20 חודשי מאסר בפועל וכי מתחם העונש ההולם עבירות של גניבה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות עד 24 חודשי מאסר בפועל.

בא כוח הנאשם טען כי עמדתה העונשית של המאשימה למאסר בפועל אינה מידתית ואינה ראויה לפי שאינה מתחשבת בנסיבותיו האישיות. לטענתו מעצרו הראשון של הנאשם היה בשנת 2007 בעת שהיה בגיל ההתבגרות ובגין תלונה שהגיש אביו וכי מרגע זה התדרדר מצבו לאחר שבעת ששהה במעצר הותקף מינית ולאחר מכן חלה במחלת נפש. לטענתו, הנאשם אושפז מספר פעמים במהלך ארבע השנים האחרונות והקפיד שלא לצרוך סמי רחוב, שלא להסתבך עם החוק וליטול את התרופות הפסיכיאטריות. כמו כן טען כי את עבירת החזקת סכין ביצע על רקע רצונו להגן על אחיו שהותקף על ידי גדולים ממנו. בא כוח הנאשם ביקש אף ליתן את הדעת לכך כי אביו של הנאשם אשר ליווה אותו איבד את רגלו ומצבה הכלכלי של המשפחה בכי רע. כמו כן טען כי שליחת הנאשם למאסר ידרדר את מצבו הנפשי. על כן עתר להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד.

דין והכרעה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, הליך גזירת העונש כולל שלושה שלבים: בשלב הראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; בשלב השני יש לבחון התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - פוטנציאל שיקום או הגנה על הציבור; ובשלב השלישי יש לגזור העונש הראוי בגדרי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

הנאשם שלפני, כבן 24, עומד לפני גזירת דינו בגין הרשעתו, על סמך הודאותיו, בעובדות שישה כתבי אישום, אשר שניים מהם כוללים שני אישומים ובהם אפוא יש לבחון האם יש לראות את שני האישומים כאירוע אחד או כאירועים נפרדים לצורך קביעת מתחם עונש הולם אחד או נפרד.

בתיק פלילי 22186-06-11 הורשע הנאשם בשני אישומים. על פי האישום השני נכנס הנאשם לתחנת משטרה דרך פרצה בגדר בכוונה לבצע גניבה ונתפס. על פי עובדות האישום הראשון לאחר כשלושה ימים מעת שנתפס נכנס הנאשם שוב דרך פרצה בגדר לתחנת המשטרה וניסה לפרק צינור ממדחס של מזגן שהוצב במקום. מעשיו של הנאשם מבטאים תעוזה ותכנון מוקדם. המדובר בשני אירועים שונים הניתנים להפרדה עניינית וכרונולוגית ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהם בנפרד. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות נשוא כל אחד מהאישומים, במדיניות הענישה הנוהגת בקשר לעבירות רכוש ובמידת הפגיעה בערכים מוגנים של שמירה על זכות הקניין, אני סבור כי מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא האישום הראשון- הסגת גבול וניסיון לגניבה- נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם את האישום השני- הסגת גבול- נע בין צו של"צ ומאסר על תנאי לבין מספר בודד של חודשי מאסר בפועל.

בתיק פלילי 17362-01-12 הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול והיזק לרכוש במזיד, עבירות שביצע בעת שנכנס שלא כדין לחנות רהיטים, היזק לרכוש שנמצא במקום בשווי של 2,400 ש"ח וגנב כבלי חשמל מנחשת בשווי של 2,400 ₪. במעשיו אלה פגע הנאשם בערכים מוגנים של שמירה על זכות הקניין, הזכות לפרטיות ועל הזכות לביטחון אישי. אני סבור כי מידת הפגיעה בערכים אלה הינה במידה בינונית בשים לב בין היתר לשווי הרכוש שניזוק ושנגנב, ובהתחשב במדיניות הענישה אני מוצא להעמיד מתחם העונש ההולם את העבירות בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

בתיק פלילי 2077-05-12 הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיד לרכוש השייך לבית ספר עת תלש צינורות מזגן. בהתחשב בכך, במידת הפגיעה בערך המוגן של שמירה על הקניין כמו גם במדיניות הענישה, אני מוצא להעמיד מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

בתיק פלילי 46231-05-12 הורשע הנאשם בשני אישומים. על פי האישום השני, נכנס הנאשם לחצר בית פרטי שלא כדין ונטל משם עגלת ברזל וכבל חשמל. על פי האישום הראשון, כיומיים לאחר מכן, בשעה 11:00 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם שוב שלא כדין לחצר אותו בית פרטי תוך שהוא מקפץ מעל שער הכניסה. מדובר במעשים שנעשו אמנם באותו מקום אולם בזמנים שונים, באופן היוצר הפרדה ביניהם ועל כן מצדיק קביעת מתחם עונש הולם נפרד. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים של שמירה על הקניין, הפרטיות ותחושת הביטחון. בהתחשב בכל אלה, אני מוצא להעמיד את מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון- עבירה של הסגת גבול- בין צו של"צ ומאסר על תנאי לבין מספר בודד של חודשי מאסר בפועל, ובגין האישום השני- עבירה של גניבה ושל הסגת גבול- בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

בתיק פלילי 60070-07-11 הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות לבניין שאינו בית מגורים ובעבירה של גניבה. על פי עובדות כתב האישום, פרץ הנאשם למקלט המצוי בבניין מגורים על ידי שבירת מנעול הדלת וגנב מתוכו רכוש מגוון בשווי ניכר של 30,000 ₪. מעשי הנאשם פגעו באופן חמור בזכות הקניין של הבעלים של המקלט ושל הרכוש. אני סבור כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין 7 חודשי מאסר ועד ל- 14 חודשי מאסר בפועל.

בתיק פלילי 47115-10-12 הורשע הנאשם בשני אישומים. על פי האישום הראשון, החזיק הנאשם שלא למטרה כשרה בסכין ונופף בה. במעשיו פגע בערכים מוגנים של שמירה על תחושת הביטחון ושלמות הציבור. בא כוחו טען כי במעשה זה ביקש הנאשם להגן על אחיו אשר הותקף על ידי גדולים ממנו. טענה זו לא הוכחה ומכל מקום אין בה להצדיק את המעשה ולהפחית מחומרתו. אני סבור, אפוא, כי מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין 6 עד 12 חודשי מאסר בפועל. על פי האישום השני הפר הנאשם הוראה חוקית בכך שנמצא מחוץ לביתו חרף איסור שהוטל עליו על ידי קצין משטרה, ובעת שנתפס נמלט משוטר והפריע לו במילוי תפקידו. מעשיו אלה של הנאשם פוגעים באופן חמור בסדרי שלטון ומשפט ובעבודתם של גורמי אכיפת החוק. אני סבור כי בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת מתחם העונש ההולם נע בין 6 עד 14 חודשי מאסר בפועל.

באשר לשאלה האם יש לקבוע מתחמי ענישה לכל עבירה ועבירה כפי העולה מהפירוט לעיל, ובעת גזירת הדין לערוך מעין "ספירת מלאי" של מתחמי ענישה ומתוכם לגזור העונש לנאשם או שמא בנסיבות המקרה לפני, בהן העבירות אותן

עבר הנאשם היו על רקע תחלואה כפולה דהיינו מחלת נפש והתמכרות לסמים, בטווח זמן של כשנה, יש לראות המעשים הללו כאירוע אחד לצורך גזירת הדין, הריני סבור כי יש לגזור דינו של הנאשם במעין "מבט על" על כל המעשים כמכלול אחד לתכלית גזירת העונש. לפיכך את עונשו של הנאשם אני רואה לגזור ככולל מכוח סמכותי לפי סעיף 40ג(ב) לתיקון 113, ואני קובע כי מתחם העונש ההולם לכל האישומים והעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 9 עד 24 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם שלפני הינו אדם אומלל. מדובר בבחור צעיר, אשר מצבו הנפשי התערער עד כדי מחלת נפש לפני שנים מספר. מעבר לכך, התדרדר הנאשם לשימוש בסמי רחוב שהביאוהו אל עבר פי פחת אל התהום אליה נשאב. במהלך הדיונים לפני עליה בידי להבחין במצבו הקשה בעיקר הנפשי עת הופיע כצל אדם בדיונים הראשונים. במהלך הזמן וכוונתי לתקופה של כשלוש שנים, ניתן היה לראות השינוי אשר חל בנאשם. מאדם צעיר, שנראה כאובד ואשר ביקש לסיים את חייו האומללים, עד אשר בדיון האחרון בו טענו הצדדים לעונש ניתן היה לתקשר עמו באופן חיובי ביותר.

סנגורו של הנאשם טען כי הנאשם אינו צורך כיום סמי רחוב וכי נוטל הוא את הטיפול הפסיכיאטרי דרך קבע. ראוי להדגיש כי העבירות בגין נדון הנאשם בגזר דין זה בוצעו במשך תקופה של שנה אחת מחודש מרץ 2011 ועד חודש אפריל 2012. יתירה מזו, כפי העולה מתוך טיעוני הצדדים מאז ארבע שנים דהיינו מהעבירה האחרונה אותה ביצע הנאשם, לא הסתבך עם החוק ולא נפתחו נגדו תיקי חקירה חדשים. יש לעובדה זו משמעות רבה בעת גזירת הדין.

אל מול נסיבות אישיות כה קשות, עומד לפני הנאשם, בעל רקע פסיכיאטרי והתמכרותי מגיל קטנות ובעל עבר פלילי בגין הרשעות בבית משפט לנוער בעבירות של החזקה ושימוש בסמים, איומים, החזקת סכין, גניבה, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. במסגרת ההליכים המוקדמים נשלח הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית ונמצא כשיר לעמוד לדין מבחינה דיונית ומהותית. שירות המבחן התרשם כי התמכרותו של הנאשם לסמים מסלימה את מצבו ומגבירה את הסיכון להישנות עבירות מצדו. אף סנגורו של הנאשם טען כי התמכרותו של הנאשם היא שהובילה אותו לביצוע עבירות רכוש במטרה להשיג כסף קל על מנת לרכוש סמים. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב במסגרת טיפולית התואמת את בעיית ההתמכרות אולם על אף כי הביע רצון לכך נמצא כי עמדתו היא פורמאלית בלבד שעה כי הוא נעדר מודעות וכוחות להליך טיפול. כמו כן דווח על ידי שירות המבחן, כי אביו של הנאשם, אשר היווה עד לפני זמן מה כגורם תמיכה עבורו, אינו יכול עוד לסייע לנאשם בשל קשיים רפואיים וכלכליים.

יחד עם זאת, מעבר למראה עיניים לשינוי שחל בנאשם, אין אינדיקציה ממשית לשינוי הנטען בנאשם, מעת שהתקבל התסקיר האחרון מיום 23.8.16, ודומה כי לרקע עברו- נזקקותו של הנאשם לטיפול מותאם במסגרת מקצועית מחויבת המציאות.

במקרה שלפני שאלת גזירת דינו של הנאשם קשה ביותר. אילו היינו הולכים אחר המתווה שנסלל על פי תיקון 113 לחוק העונשין, דהיינו גזירת הדין, בלי לשקול נסיבות אישיות של הנאשם, ברור הוא שהיה מקום לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל. כאן המקום לציין כי ברמת וודאות סבירה, לנוכח מצבו הנפשי של הנאשם, והטיפול התרופתי אותו הוא נוטל, אין הנאשם כשיר לרצות עונש מאסר בעבודות שירות. משמע היה מקום לגזור על אדם צעיר אומלל זה עונש של מאסר בפועל "ממש". איני סבור כי ראוי לעשות כן.

איני מתעלם מהעובדה המשפטית לפיה, בגזירת הדין בתוך המתחם, אין לשקול שיקולים הנעוצים בנסיבות אישיות לשם חריגה מן המתחם לקולא. אלא שכידוע, מצב משפטי זה עתיד מן הסתם לעבור שינוי לנוכח יוזמת חקיקה בנושא כמו גם לנוכח פסיקת בית המשפט העליון בעניינו של לופוליאנסקי (ע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.12.15)). מכל מקום, אני סבור כי ניתן להרחיב מושג "השיקום" אל עבר מצב אישי ונסיבות אישיות קשות וחריגות של הנאשם, שכן אין להתעלם מהן בעת גזירת הדין.

אשר על כן, באופן חריג מצאתי להימנע מלגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל ולקבל טיעוני הסניגור להקל עם הנאשם לנוכח נסיבות אישיות קשות וחריגות של הנאשם ויתר השיקולים לקולא כגון, חלוף הזמן כמו גם אי הסתבכותו של הנאשם בעבירות נוספות עובדה שיש בה כדי להצביע על שיקומו של הנאשם.

ואלה העונשים אשר אני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע לרבות עבירה של איומים.

בנסיבותיו האישיות של הנאשם איני גוזר על הנאשם סנקציה כספית.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

ככל שהופקדו בתיקים שבהם נדון הנאשם הפקדות כספיות יוחזרו לאדם שהפקידם תוך 45 יום מהיום.

מוצגים: ייעשה בהם על פי הוראות הדין.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשע"ז, 22/11/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , שופט בכיר

הוקלד על ידי פקעת מינאי